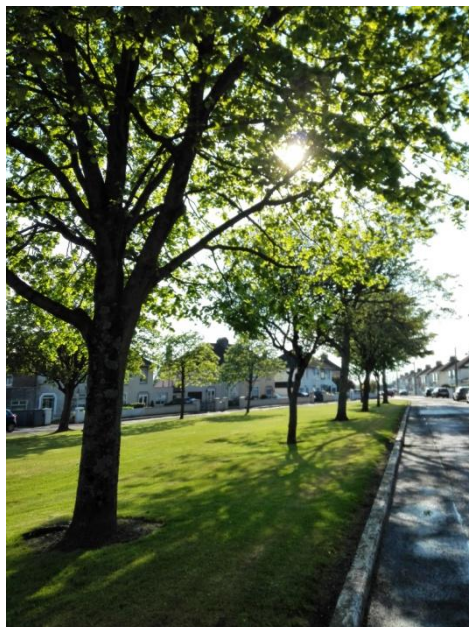

Eva Šikolová – Specsavers (Irsko, Cork)

Na začátku května jsem díky programu Erasmus+ a Střední umělecko-průmyslové školy sklářské vycestovala na odbornou měsíční stáž do irského města Cork.

Před odjezdem na stáž jsme absolvovali přípravné kurzy, které se konaly jednou za 14 dní po vyučování. Na kurzech jsme se připravovali na běžné situace např.: letiště, návštěva doktora nebo běžná konverzace o tom, co jsme celý den dělali.

Pobyt v Irsku jsem trávila v Togheru. Je to předměstí Corku, vzdálené od centra asi 20 minut autobusem. Bydlela jsem ve dvojdomku u věčně optimistické Betty. Ve stejnou dobu byla v domě ubytovaná i studentka z USA, díky které jsem měla možnost si procvičit porozumění americkému přízvuku a na konci mého pobytu se nastěhoval i student z Francie a Brazílie. Díky tomu, že Betty poskytuje ubytování už pěkných pár let, má velmi pestrou zásobu receptů z různých zemí světa, takže jsme ochutnali jídla z jiných států. Veškeré náklady na stravu, bydlení, letenky, dopravu po Corku byly hrazeny z grantu.

Pracovala jsem ve firmě Specsavers, která zákazníkům nabízí kontaktní čočky, brýle, naslouchátka, měření zraku a sluchu a také následný servis všech jejich produktů. Mou pracovní náplní bylo během prvních dnů pouze zpracovávání nových objednávek, čištění a balení brýlí do příslušných pouzder, dokončování objednávek a sem tam pár administrativních věcí, jako vyplňování formulářů nebo pomáhání s poštou. Od druhého týdne mi práce poměrně přibýlo. Začala jsem barvit dioptrická skla na skla zatmavená nebo jsem na skla dávala UV ochranu. Toto spočívalo v přípravě lázně dané barvy a ponoření skel na určitou dobu, dokud se nezískalo zatmavení požadované intenzity. Dále jsem za pomoci fokometru centrovala čočku a kontrolovala, zda počet dioptrií souhlasí s výsledky měření zraku. Jednou jsem dostala za úkol zjišťovat, které nezaplacené brýle jsou již vyzvednuté a pro které si zákazníci ještě nepřišli. Všem zákazníkům, kteří firmě dluží peníze, jsem poslala dopis s informacemi. Párkrát si mě také vypůjčili na výpomoc do jiného oddělení, kde jsem pomáhala s tříděním hotových objednávek.

Ve Specsavers jsem viděla chod výborně organizované a fungující firmy. Vztahy mezi zaměstnanci jsou velmi dobré a to se

výrazně odráží na rychlosti práce a řešení problémů. Péče firmy o zaměstnance je na nejvyšší úrovni, co jsem kdy viděla. Je tu vidět, že firma ví, že když o zaměstnance bude skvěle postaráno, bude je to motivovat k lepším výsledkům, protože kdo by nechtěl pracovat ve firmě, kde jsou v plně vybavené kuchyni každý den zdarma sušenky a krásně zařízené prostory pro odpočinek. Jediné, co mi přijde jako škoda je, že jednotlivá oddělení firmy mezi sebou málo komunikují a tak občas nastávají problémy, jako např.: ztráta brýlí nebo nedokončení objednávky v řádném termínu.

Měla jsem veliké štěstí, že moji kolegové z většiny oddělení byli od prvního dne velmi komunikativní a přátelští. Bohužel spolupracovníci z laboratoře měli všichni velmi silný corksý přízvuk, takže jsem jim ze začátku moc nerozuměla. To se ale za pár dnů změnilo a už jsem si nepřipadala, jako že skoro neumím anglicky. Za dobu stáže se můj mluvený projev velmi zlepšil, stejně jako porozumění a schopnost rychle reagovat.

Po práci jsem většinou jela hned domů na večeri a pak jsem byla moc unavená na to, abych ještě jela do města a něco tam podnikla. Každý víkend jsme jeli na nějaký výlet. První týden jsme se podívali do města Midleton, do lihovaru Jameson Whiskey. Byla to v podstatě odborná exkurze. Další víkendy jsme jeli na Blarney Castle nebo do města Cobh, kde jsme se podívali do muzea Titaniku. Také jsme navštívili Cliffs of Moher a Fota Wildlife park. Aby toho nebylo málo, tak jsme třikrát navštívili místní kino.

Celkově stáž hodnotím spíše pozitivně. Procvičila jsem si angličtinu, podívala jsem se někam, kde jsem ještě nebyla, poznala jsem spoustu nových lidí a měla jsem možnost vidět chod velké firmy.

